

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS SAUGUMO DEPARTAMENTAS

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijai

2020-12-15 Nr. 18-11343

Į 2020-12-04 Nr. (1.1.3E-411)10-8645

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO

Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamentas, įvertinęs pateiktą derinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. kovo 17 d. nutarimo Nr. 286 „Dėl įgaliojimų suteikimo įgyvendinti Lietuvos Respublikos civilinės saugos įstatymo 16 straipsnio 3 dalies 8 ir 9 punktus“ pakeitimo“ projektą (toliau – Nutarimo projektas), teikia šias pastabas ir pasiūlymus.

Lietuvos Respublikos civilinės saugos įstatymo (redakcija, įsigaliosianti 2021 m. sausio 1 d.) (toliau – Įstatymas) 13 straipsnio 4 dalies 8 punkte nustatyta, kad ministerijos ir kitos valstybės institucijos ir įstaigos asmenines apsaugos priemonės ir kitas veiklos vykdymui užtikrinti būtinas priemonės (toliau – apsaugos priemonės) kaupia atsakydamos už pasirengimą ir reagavimą ekstremaliosios situacijos metu, todėl, Valstybės saugumo departamento vertinimu, Nutarimo projektu siūlomas teisinis reguliavimas, numatantis tik apsaugos priemonių, skirtų apsisaugoti nuo COVID-19 ligos (koronaviruso infekcijos) sąrašą, nepagrįstai susiaurina Įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 8 punkte nustatytą reguliavimą. Negalime pritarti ir Nutarimo projekto 2.2 ir 2.3 papunkčiams, iš kurių nėra aišku, kokių apsaugos priemonių sąrašus (galimai persidengiančius) turėtų nustatyti nurodytos institucijos. Pažymime, kad Įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 8 punkte įtvirtinta įvardijamų valstybės institucijų ir įstaigų pareiga kaupti apsaugos priemones pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytą šių priemonių sąrašą, kiekį ir laikotarpį, kuriam sukauptų apsaugos priemonių turi pakakti. Taigi, iš šios normos Vyriausybei kyla pareiga arba pačiai nustatyti apsaugos priemonių sąrašą, kiekius ir laikotarpius, arba įgalioti kompetentingą instituciją, kuri nustatytų apsaugos priemonių sąrašą, kiekius ir laikotarpius. Valstybės saugumo departamento vertinimu, pareigos nustatyti apsaugos priemonių sąrašus ir kiekius „grąžinimas“ subjektams, kurie Įstatymo pagrindu šias priemones privalo kaupti pagal kitos institucijos patvirtintą sąrašą ir kiekius, iš esmės neatitinka įstatymo leidėjo valios. Pažymime ir tai, kad Valstybės saugumo departamentas nėra kompetentingas spręsti, kiek ir kokių apsaugos priemonių reikia. Taip pat abejojame, ar ministerijos, kaip siūloma nustatyti Nutarimo projekto 2.3 papunktyje, turi reikiamas kompetencijas ir specialiąsias žinias, reikalingas nustatyti į ministro valdymo sritis patenkantiems subjektams privalomus apsaugos priemonių sąrašus ir kiekius bet kokios ekstremaliosios situacijos atveju.

Siekiant tinkamai įgyvendinti Įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 8 punktą ir užtikrinti unifikuotą valstybės institucijų ir įstaigų pasirengimą ekstremaliosioms situacijoms, siūlome Nutarimo projekte nustatyti apsaugos priemonių sąrašą, jame apsaugos priemones diferencijuojant (grupuojant) pagal galimas ekstremaliąsias situacijas. Valstybės saugumo departamento vertinimu, apsaugos priemonių sąrašą turi parengti sveikatos priežiūros, radiacinės saugos, priešgaisrinės saugos ir kitų sričių specialistai, kartu nurodant konkrečių apsaugos priemonių kiekį vienam asmeniui arba tam tikru skaičiumi apibrėžtai asmenų grupei.

Direktorius

Darius Jauniškis